

ПРОТОКОЛ

№ 975

гр. Пазарджик, 28.06.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Цветанка Вълчева

при участието на секретаря МАРИЯ Й. ЧАМОВА
Сложи за разглеждане докладваното от Цветанка Вълчева Гражданско дело
№ 20225220100115 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 10:42 часа се явиха:

Не се явява представител за ищеца „ЮБЦ“ ЕООД, редовно призован

Не се явява ответникът В. Г. К.. За него се явява назначения му особен
представител адв. П., редовно призована

Съдът докладва постъпилата по делото молба - становище от ищеца
чрез пълномощника адв. Г. с вх. №11098/30.05.2022 г., със становище по хода
на делото, по депозирания писмен отговор, по доказателствата и по същество.

Връчва препис от молбата- становище на особения представител на
ответника адв. П..

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото,
поради което и на основание чл.142 ал.1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

На основание чл. 143, ал. 1 от ГПК пристъпва към изясняване на делото
от фактическата страна.

АДВ. П.: Оспорвам исковата молба. Поддържам отговора който съм
представила пред съда с вх. № 9778/12.05.2022 г. Поддържам искането си за
назначаването на графологическа експертиза. Нямам други искания към
настоящия момент.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ. 146 ОТ ГПК СЪДЪТ ДОКЛАДВА ДЕЛОТО:

Подадена е искова молба с която е предявен установителен иск с правно основание чл.415 ал. 1 от ГПК.

В подадената искова молба се твърди, че въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по реда на чл. 410 от ГПК, срещу В. Г. К., ЕГН ***** е образувано ч.гр.дело 3284/2021 г. по описа на Районен съд - Пазарджик. В законоустановения срок и на основание чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК се предявява настоящия иск за установяване на съществуващо и изискуемо вземане на ищеца срещу ответника в настоящото производство.

Заявява се, че за дружеството-ищец не представлява интерес признаването за установено по отношение на ответника, че дължи вземане мораторна лихва в размер на 18.13 лв., с оглед на което се отказват от посочената претенция за мораторна лихва за забава по ч.гр.дело № 3284/2021 г. по описа на Районен съд - Пазарджик.

Твърди се, че вземането в размер на 62.91 лв. „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303 е придобило на дата 10.03.2020 г., съгласно Анекс към договор за цесия от дата 01.10.2019 г., сключен със "С. Г. Груп" ЕАД, с ЕИК: 2059425V1/законен правоприменник на "С.Г. Груп" ООД, ЕИК 148062016/, което дружество от своя страна е придобило вземането от „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК: 831642181 на дата 24.02.2020 г., съгласно Уведомление по т.1.1.1. от договор за цесия от дата 16.10.2018 г. Мобилният оператор с търговска марка „БТК” ЕАД е прехвърлил вземания спрямо физически и юридически лица, подробно описани в Приложение № 1 от договора.

Твърди се, че „ЮБЦ“ ЕООД. ЕИК 205680303 е встъпил в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл.410 ГПК и в настоящото производство е ищец по установителния иск. Ищецът-кредитор е придобил права върху цедираните вземания, ведно с всички произтичащи от това права и задължения, е привилегиите, обезпеченията. другите им принадлежности, включително и е изтеклите лихви, договорни неустойки, ако има такива и други.

Сочи се, че въз основа на договора с мобилния оператор, ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението

е фактурирано под клиентския номер на абоната № 17032782001.

Сочи се, че съгласно чл. 29 от Общите условия на мобилния оператор „ 29.(изм. 26.09.2009 в сила от 26.10.2009 г.) Предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число на месеца. Информация за размера на сметките и срока на заплащане може да се получи на предварително обявени номера. Сведения за размера на сметките се предоставят само лично на абонатите след съобщаване на съответния идентификационен код и/или чрез получаване на автоматично съобщение при обаждане от страна на Абоната от телефонния номер, за който се иска съответната справка.

Твърди се, че между кредитора „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК: 831642181 и В. Г. К., ЕГН ***** е сключен договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 17032782001 от дата 10.07.2018г. за ползване на мобилна услуга за номер 0892780457 при условията на тарифен план Smart M+ с месечна абонаментна такса 19.99 лева /С ДДС/. Срокът на договора е бил за 24 месеца, съответно до 10.07.2020 г.

Твърди се, че на дата 17.07.2018г. е сключено и Допълнително споразумение към договора, с което е подновен за срок от 24 месеца.

Твърди се въз основа на сключен договор за предоставяне на мобилни услуги с индивидуален клиентски номер 17032782001, между ответника В. Г. К., ЕГН ***** и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, ЕИК: 831642181 са издадени фактури 1251497332/15.08.2018 г., 1253114748/15.09.2018 г., 1255112602/16.10.2018 г. за потребените от него електронни съобщителни услуги за период на потребление от дата 15.07.2018 г. до дата 15.10.2018 г., а именно: фактура № 1251497332/15.08.2018 г. с начислена за отчетен период 15.07.2018 - 14.08.2018 сума в размер на 62.83 лв /с ДДС/, от които: За мобилен номер 0892780457, с Месечен абонамент Smart M+ -16.66 лева. Мобилни разговори - 16.46 лева, Видео - О.Олаеаа.SMS - 1.35 лева; GPRS Данни - 17.88 лева; ДДС ставка 20% - 10.47 лева; Дължимата сума е платима в срок 01.09.2018 г. Към фактурата е приложено извлечение- фактура № 1253114748/15.09.2018 г. с

начислена за отчетен период 15.08.2018 - 14.09.2018 сума в размер на 19.99 лв. /с ДДС/, от които: За мобилен номер 0892780457, с Месечен абонамент Smart M+ -16.66 лева; ДДС ставка 20% - 3.33 лева; Дължимата сума е платима в срок 02.10.2018 г. Към фактурата е приложено извлечение -фактура № 1255112602/16.10.2018 г. с начислена за отчетен период 15.09.2018 – 14.10.2018 г. сума в размер на 0.69 лева за корекции. Дължимата сума е платима в срок 01.11.2018 г. Към фактурата е приложено извлечение.

Твърди се, че абонатът е потребил и не е заплатил услуги, фактурирани за три последователни отчетни месеца 08/2018, 09/2018. и 10/2018 на стойност 83.51 лева, от които ищецът претендира сумата, за която е издадена заповедта за изпълнение в размер на 62.91 лв. Към всяка от фактурите има приложено извлечение- детайлизирана справка от потреблението на абоната.

Сочи се, че незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на БТК/чл.50 от ОУ във връзка с чл. 43, т.1. Абонатът има следните задължения: 43.1. да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги; /да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната. При неспазване на което и да е задължение в т.43 от Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. След едностранното прекратяване на индивидуалните договори на ответника мобилният оператор е издал по клиентски номер № 17032782001 на дата 15.11.2018г. крайна фактура № 1256392324.

Сочи се, датата на деактивация на процесния абонамент е 18.10.2018 г., като същата се генерира автоматично - по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Сочи се, че цената на иска представлява сума, за която е издадена фактура от доставчика на мобилната услуга/и цедент по първия договор за цесия/, начислена е мораторна лихва за забава и е посочен периодът й/иск по чл.86 ЗЗД/ и действителният активно легитимиран в процеса е кредиторът-ищец в производството - цесионерът по втория договор/заявител по

чл.410ГПК/.

Сочи се, че представената/те фактура/ри сама/и по себе си. не е/са основание за плащане, но длъжникът-ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, респ. получил е предоставената лизингова вещ, които не е заплатил в указания срок, респ. същият е в неизпълнение на договора си.

Сочи се, че като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „БТК“ ЕАД, абонатът, подписвайки конкретна Декларация, се е съгласил и е приел Общите Условия на Оператора, за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 45.1. от Общите Условия „ 45.1. Да получава изцяло и в срок плащане на дължимите от Абоната суми за предоставените услуги по Договора и Общите условия. Според чл.43.1. „43. Абонатът има следните задължения: 43.1. да плаща в срок дължимите суми за предоставените услуги: “. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на БТК да прекрати едностранно индивидуалния договор на абоната При неспазване на което и да е задължение в т.43 от Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, БТК има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него.

Сочи се, че когато е прехвърлял вземанията си, цедентът го е извършил в размер и спрямо длъжници, съществуващ към датата на прехвърлянето им, ведно е всички обезпечения и привилегии по тях, ако е имало такива.

Сочи се, че съгласно сключения договор за мобилни услуги, страните имат права и задължения, описани в него и общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към индивидуалния договор се прилагат клаузите на публикуваните общи условия и те са неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влиза в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор са в сила общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги.

Сочи се, че съгласно чл. 25 от Общите условия, „25. Абонатът заплаща: 25.1. еднократно - цена за първоначално свързване към Мрежата: 25.2. ежемесечно — цена за месечен абонамент за поддържане на достъп до

Мрежата: 25.3. ежемесечно - стойността на проведените разговори и други услуги посочени в Ценовата листа на БТК и ползвани през предходния месец (или периоди). “

Сочи се, че съгласно чл. 35, „35. Заплащането на услугите се извършва въз основа на месечни сметки, изготвени от БТК както следва: 35.1. Сметките се издават на името на Абоната и се изпращат на адреса, определен в индивидуалния договор и/или електронен адрес изрично посочен от Абоната чрез други средства за комуникация посочени в тези общи условия или в индивидуалния договор. Не получаването на сметките за дължими суми не освобождава абоната от задължението за плащане в определения срок. “

Сочи се, че съгласно чл. 28 от Общите условия „28. За месеца на първоначално свързване към Мрежата, както и за месеца на закриване на телефонния пост, абонатът дължи заплащане на месечен абонамент пропорционално на дните, в които телефонният пост е бил активен. Абонатът ползва включените в абонаментния план минути пропорционално на заплатената част от месечния абонамент. “

Сочи се, че за периода от активацията/подписването на договора до датата на първия билинг цикъл абонатът заплаща пропорционална част от месечният абонамент, съответстваща на броя на дните в които са му предоставяни услугите. За същият период абонатът ползва съответната пропорционална част от услугите, включени в месечния абонамент.

Сочи се потребителят отговаря и дължи връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които са присъдени по съдебен ред. Съгласно чл. 29 от Общите условия „Предоставените услуги се отчитат месечно и се заплащат през месеца, следващ този на ползването им. Периодът на заплащане е 15 дни от издаване на сметката/фактурата, като БТК определя началната и крайната му дата, която не може да бъде по-късно от 29-то число на месеца. Информация за размера на сметките и срока на заплащане може да се получи на предварително обявени номера. Сведения за размера на сметките се предоставят само лично на абонатите след съобщаване на съответния идентификационен код и/или чрез получаване на автоматично съобщение при обаждане от страна на Абоната от телефонния номер, за който се иска съответната справка. “

Твърди се, че в конкретният случай ответникът В. Г. К., ЕГН *****, е подписал договор за далекосъобщителна услуга, потребявал е избраните услуги, не е изпълнил задължението си по договора да заплаща стойността на услугата, като с това си поведение е изпаднал в забава. Издадена му е фактура и в срок не я е заплатил. Изпълнен е фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следва да понесе отговорността си.

Твърди се, че и двата договора за цесия са облигационни, консесуални, двустранни и са породили правни последици за страните по тях. В договорните правоотношения между цедент и цесионер. вземанията към трети лица не са елемент от тях. Отделно от това и двата договора за цесия са рамкови договори, с оглед на това, че предвиждат клаузи 01 носно бъдещи сделки. В българското законодателство рамковият договор има за свое нормативно основание чл. 9, ал. 1 от Закона за задълженията и договорите, който допуска сключването на неуредени в закона видове договори. Функцията на рамковия договор е да бъдат предвидени клаузи, които могат да бъдат използвани за определен набор от бъдещи сделки - да ангажира страните с договорените в него условия на тези сделки по начин, че никоя от страните да не може сама да предотврати инкорпорирането на тези условия в съдържанието на последваща сделка, щом такава бъде сключена. Рамковият договор задължава страните с договорените в него условия всеки път, когато те решат да сключат последващ договор от определен вид. С рамковия договор страните имат за цел да направят договорените в него условия на бъдещите сделки неоттегляеми още преди сключването на тези сделки и преди влизането в сила на тези условия. С рамковия договор страните постигат съгласие относно съдържанието или част от съдържанието на бъдещите договори. Те си оставят свобода на преценката относно това дали и кога точно да сключат конкретни договори. Практиката показва, че най-често, в рамковия договор не се уговарят всички условия на бъдещите сделки, а някои от тях се оставят за доуточняване при всеки конкретен случай.

Твърди се, че в изпълнение на т. 1.1.1. от договор за цесия от дата 16.10.2018 г., вземането спрямо длъжника В. Г. К., ЕГН *****, е прехвърлено на дата 24.02.2020 г. от „Българска телекомуникационна компания” ЕАД, ЕИК: 831642181 на "С. Г. Груп" ЕАД, /законен правопреемник на "С.Г. Груп" ООД, ЕИК 148062016/, съгласно Уведомление

по т. 1.1.1 към договор за цесия с Анекс към Договор за цесия от дата 01.10.2019 г., на дата 10.03.2020 г. "С. Г. Груп" ЕАД, с ЕИК: 205942517 /законен правоприменник на "С.Г. Груп" ООД, ЕИК 148062016/ е прехвърлило придобитото от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД. ЕИК: 831642181 вземане, спрямо същия длъжник, на „ЮБЦ“ ЕООД ЕИК 205680303.

Сочи се, че в конкретния казус, ищецът извежда своето материално и процесуално право от два договора за цесия. Видно от тях, същите имат за предмет съвкупност от индивидуални вземания срещу много физически и юридически лица на посочена в договора обща цена за цялата съвкупност. Но това не означава, че същите не са конкретизирани. Не случайно страните са избрали принципа на изчерпателно изброяване на длъжниците в отделно приложение, за да се избегне нарушаването на множество закони.

Сочи се, че в чл. 1.6 от първия договор за цесия, сключен между „Б Т К“ ЕАД и „С.Г. Груп ООД, е дадена легална дефиниция на понятието: Приложение № 1- неразделна част от договора за цесия: „списък/таблица в електронна форма на компактдиск, съдържащ информация за вземанията по договорите за мобилни услуги и съответно за всеки един от Длъжниците по тях, както следва име/фирма, ЕГН или ЕИК/БУЛСТАТ, адрес на длъжника, с които разполага Цедентът, фактурирани вземания на ЦЕДЕНТА и дължима сума, представляващо неразделна част от този договор. ”

Сочи се, че в представеното по делото Уведомление по т. 1.1.1. от договор за цесия от БТК ЕАД, също е описано, че неразделна част от него е Приложение 1 в електронна форма във вида, уговорен в т. 1.7. от Договора за цесия от дата 16.10.2018 г., съдържащо пълната информация за вземанията, предмет на прехвърлянето.

Сочи се, че в чл. 5.3 от договора за цесия е уговорено, че по искане на цесионера, цедентът предоставя писмено потвърждение за извършено прехвърляне на даденото вземане.

Сочи се, че цедентът е декларирал в чл. 3.5 от договора за цесия, че между длъжниците по вземанията, описани в Приложение № 1, не съществуват други правоотношения. Представянето на Приложение № 1 в цялост би било в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД, а именно - представянето на лични данни на хиляди лица, спрямо които цесионерът е

придобил вземане, би надхвърлило целите, за които се обработват.

Представя се извлечение от Приложение № 1, от което се установява, че по силата на Анекс от дата 10.03.2020 г. към договор за цесия от дата 01.10.2019 г., сключен със "С. Г. Груп" ЕАД /законен правопреемник на "С.Г. Груп" ООД, ЕИК 148062016/, което дружество от своя страна е придобило вземането от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД. ЕИК: 831642181 на дата 24.02.2020 г., съгласно Уведомление по т. 1.1.1 от договор за цесия от дата 16.10.2018 г., „ЮБЦ“ ЕООД ЕИК 205680303 е единствен титуляр и разпоредител на вземането спрямо длъжника В. Г. К., ЕГН *****.

Сочи се, ч Приложение № 1 представлява списък/таблица в електронна форма на компактдиск, съдържащ информация за вземанията по договорите за мобилни услуги и съответно за всеки един от Длъжниците по тях, както следва име/фирма, ЕГН или ЕИК/БУЛСТАТ, адрес на длъжника, с който разполага ЦЕДЕНТЪТ, фактурирани вземания на ЦЕДЕНТА и дължимата сума, представляващо неразделна част от този договор. Самото вземане е индивидуализирано по характер, длъжник, период, падеж и стойност.

Сочи се, че с оглед спазване разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 3 на Закона за защита на личните данни, за всяко конкретно вземане, при поискване от страна на Цесионера, Цедентът се задължава да издава документ, удостоверяващ, че вземането е включено в предмета на договора за цесия. Документът представлява извадка на хартиен носител на съответното Приложение, съдържащо индивидуализация на конкретно вземане и трябва да послужи на цесионера за осъществяване на правата му по събиране на прехвърлените вземания.

Сочи се, че „ЮБЦ“ ЕООД е встъпило в правата си на кредитор въз основа на валидно правно основание още преди подаването на заявлението по чл.410 ГПК, придобило е права върху цедираните вземания ведно с всички произтичащи от това права и задължения, с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, договорни неустойки, ако има такива и други.

Сочи се, че прехвърлянето на вземане е договор, с който кредиторът на едно вземане го прехвърля на трето лице. Длъжникът по вземането не е страна по договора. Със сключването на договора за цесия, т.е. с постигане на съгласие между цедента и цесионера, вземането преминава от цедента върху

цесионера в състоянието, в което то се е намирало към същия момент, заедно с акцесорните му права. Тъй като цесията засяга интересите освен на страните по договора и на трето лице - цедирания длъжник, се налага извършването на допълнително действие - съобщаване на длъжника за цесията - чл. 99, ал. 3 и ал.4 от ЗЗД.

Сочи се, че за да породи действие, съобщението трябва да бъде извършено от цедента - чл. 99, ал. 3 от ЗЗД. Без да е елемент от фактическия състав на договора, съобщението има значение с оглед на третите лица - цедирания длъжник, правоприменниците и кредиторите на цедента и на цесионера. Като изпраща съобщение до длъжника, цедентът го информира, че вече не е кредитор, а такъв е цесионерът, комуто е прехвърлил вземането си. Това означава, че между длъжника и цедента е прекратена облигационната връзка. Законът не е предвидил уведомяването на длъжника да става по конкретен и специален начин, поради което същото следва да се счита надлежно извършено, дори да е получено за пръв път с исковата молба. Отделно от това следва да се посочи, че въпросът кога длъжника е уведомен за договора за цесия по никакъв начин не се отразява върху валидността и действието на договора за цесия между двете страни по него и доколкото не се твърди този договор да страда от пороци водещи до неговата недействителност, то следва да се приеме, че процесният договор за цесия е валиден и е произвел действие, че посочените в съответните приложения към договора за цесия вземания са валидно прехвърлени в патримониума на ЮБЦ ЕООД още на датата посочена в договора за цесия като дата на влизане в сила на прехвърлянето.

Сочи се, че неуведомяване на длъжника за извършената цесия би имало значение ако след прехвърляне на вземането длъжникът е продължил да плаща, поради незнание, на предишния си кредитор, а в случая той не е извършвал други плащания, които да не са съобразени от ищеца по делото. Длъжникът може да възрази за липса на уведомяване за извършена цесия само ако едновременно с това твърди, че вече е изпълнил на стария кредитор преди момента на уведомлението. Въпреки това към исковата молба е приложено уведомление за двете цесии, подписано от законния представител на "С.Г. Груп" ЕЛД /законен правоприменник на "С.Г. Груп" ООД, ЕИК 148062016/, което дружество уведомява длъжника от името на мобилния оператор за цесията от 16.10.2018 г. и от свое име, в качеството си на цедент

от 01.10.2019г.

Сочи се, че е налице константна практика на ВКС относно начина на уведомяване на длъжника по смисъла на чл. 99, ал. 4 от ЗЗД. Според нея уведомяването за извършената цесия може да се прави от новия кредитор, който обаче следва да е упълномощен от стария кредитор, като това уведомяване може да стане и с връчването на исковата молба за отговор, към която ИМ е приложено уведомлението по чл. 99 от ЗЗД. В конкретния случай е приложено към исковата молба уведомлението по чл. 99, ал. 3 от ЗЗД съгласно уговореното от страните в Рамковия договор за продажба и прехвърляне на вземания /цесия/. Постановени са множество съдебни актове, в мотивите на които е възприета гореописаната теза. Цитира се съдебна практика.

Твърди се, че в конкретния случай, длъжникът-ответник В. Г. К., ЕИ Н ***** не е изпълнил задълженията си до датата на подаването на заявлението по чл. 410 ГПК, към кредитора, както и към настоящия момент на подаването на иска, което обуславя правния интерес на кредитора - ищец в настоящото производство, за установяване на наличието на съществуващо и изискуемо вземане по реда на чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК.

Искането към съда е да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника В. Г. К., ЕГН *****, че към него съществува изискуемо вземане на ищеца „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, в размер на 62.91 лв. - незаплатена далекосъобщителна услуга, дължими по повод на валидно действал договор с клиентски номер 17032782001. сключен между ответника и мобилния оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, за което са издадени фактури № 1251497332/15.08.2018 г., 1253114748/15.09.2018 г., 1255112602/16.10.2018 г., за периода от 15.07.2018 г. до 15.10.2018г.

Претендират се направените от ищеца разноси, както и да присъди в полза на „ЮБЦ“ ЕООД, ЕИК 205680303, 180 лева - адвокатско възнаграждение. Претендират се разностите сторени в заповедното производство - 25.00 лева, представляваща държавна такса и 180 лева - възнаграждение за адвокат по ч.гр.дело № 3284/2021 г. по описа на Районен съд - Пазарджик, съобр. т. 12 от ТР №4/2013г. на ОСГТК на ВКС.

Представени са писмени доказателства.

Моли се съдът, посочените суми да бъдат приети като списък по чл. 80 ГПК за исковото дело, а именно държавна такса в размер на 25 лева, адвокатско възнаграждение в размер на 180 лева, държавна такса в размер на 25 лева в заповедното производство и адвокатско възнаграждение в размер на 180 лева в заповедното производство.

Представени са писмени доказателства. Направени са доказателствени искания.

В срока по чл. 131 от ГПК по делото е постъпил писмен отговор от назначения особен представител на ответника В. Г. К., с който е взето становище, че ответникът не признава сумите от: 62.91 лева - представляващо незаплатена далекосъобщителна услуга, претендирана по повод сключен договор с мобилен оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, като дължими от него нито по основание, нито по размер.

Сочи се, че на първо място задължението на В. Г. К. е възникнало от Договора за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 17032782001/10 07.2018г., сключен между същия и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД.

Сочи се, че в исковата молба като ищец в настоящото производство се легитимира „ЮБЦ“ ЕООД, която представя и Рамков договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 10 03 2020г., ведно с приложение за извършена цесия на основание чл.99 от ЗЗД.

Сочи се, че съгласно чл.99, ал.3 Предишният кредитор е длъжен да съобщи на длъжника прехвърлянето и да предаде на новия кредитор намиращите се у него документи, които установяват вземането, както и да му потвърди писмено станалото прехвърляне, а съгласно чл.99, ал.4 от ЗЗД: „Прехвърлянето има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор.“

Сочи се, че в настоящия случай прехвърлянето (цесията) на вземането от Договора за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 17032782001/10.07 2018г., сключен между същия и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД не е било съобщено на В. Г. К., нито от „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, нито от „С.Г. Груп“ ЕАД - правопреемник по предходна цесия. Същият не е бил надлежно уведомен за извършената цесия, съответно подадената искова молба

Сочи се, че константната съдебна практика дава възможност на длъжника, който не е страна по договора за цесия, да прави всички възражения спрямо цесионера по реда на чл.103 от ЗЗД, включително и за липса на уведомление за предсрочна изискуемост на задължението, какъвто е настоящият случай

Твърди се, че ответникът в настоящото производство не е получил и не е била изпращана покана за доброволно изпълнение на претендираната сума, което е в пълно противоречие с чл. 87, ал. 1 от ЗЗД.

Сочи се, че когато длъжникът по един двустранен договор не изпълни задължението си поради причина, за която той отговаря, кредиторът може да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. Предупреждението трябва да се направи писмено, когато договорът е направен в писмена форма

Оспорват се и подписите на В. Г. К., като положени от него в Договора за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски номер 17032782001/10.07.2018 г., сключен между същия и „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, представени от кредитора.

Моли се да бъде назначено вещо лице, което да извърши СГЕ, с която да се установи, дали подписите и изписването на имената на задълженото лице В. Г. К. в горесцитирания договор, са положени собственоръчно от него. Като сравнителен материал при изготвяне на експертното заключение, вещото лице би могло да ползва документите за самоличност на ответника.

На следващо място следва да се отбележи, че Договорът за далекосъобщителни услуги съдържа множество неравноправни клаузи, съгласно Закона за защита на потребителя. В чл.143 от Закона за защита на потребителя е посочено, че: „Неравноправна клауза е всяка уговорка във вреда на потребителя, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя, като: т. 5 задължава потребителя при неизпълнение на неговите задължения, да заплати необосновано високо задължение или неустойка; т. 9 налага на потребителя приемането на клаузи, с които той не е имал възможност да се запознае преди сключването на договора; т.18 не позволява на потребителя да прецени икономическите

последници от сключването на договора; Считам, че в Договорът за далекосъобщителни услуги, съществуват така изброените неравноправни клаузи на т.5, 9 и 18 на чл. 143 от ЗЗП. Потребителят не е имал възможност да се запознае с клаузите на договора преди неговото сключване, както и не е имал възможност да прецени неговите икономически последици. Съгласно чл.146, ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи са нищожни, освен ако са уговорени индивидуално В конкретния случай не можем да приемем, че са уговорени индивидуално, тъй като В. Г. К. не е имал възможност да влияе върху съдържанието им и същите са сключени при наличието на общи условия. Ако ищецът, твърди обратното, то дружеството следва да докаже тези свои твърдения, съгласно чл.146, ал.4 от ЗЗП

Сочи се, съгласно чл.147 а от ЗЗП върху ищеца лежи тежестта да докаже, че В. Г. К. е приел общите условия на договора, тъй като те биха обвързали същия само ако са му били предоставени и той се е съгласил с тях. В чл.147а, ал.5 от ЗЗП „...деклариране на получаването им от потребителя, включително в индивидуалните договори, не е доказателство за действителното приемане на Общите условия и получаване на екземпляр от тях. ”

Твърди се, че тъй като такива доказателства не са представени от ищеца в настоящото производство, то считам, че направените от него твърдения и искания са необосновани, тъй като същите са недоказани и съответно недължими

Сочи се, че от друга страна е последователна практиката на Съда на ЕС по тълкуването и приложението на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори, според която съдът е длъжен да следи служебно за наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори, дори и такова възражение да не е било направено от потребителя. По отношение на договорите за кредит на общо основание и съгласно чл.24 от ЗПК се прилагат правилата на чл. 143 - чл. 148 от ЗЗП.

Счита се, че горецитираните суми не са дължими, поради изтекла погасителна давност Съгласно разпоредбата на чл.111, б.”в” от ЗЗД с изтичането на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания.

Сочи се, че в Тълкувателно решение №3/2011г. от 18.05.2012г. на ОСГКТК на ВКС по въпроса за периодичните плащания „Вземанията на топлофикационни, електроснабдителни и водоснабдителни дружества, както и на доставчици на комуникационни услуги също съдържат изброените признаци на понятието, поради което са периодични плащания по смисъла на чл. 111, б. ”в ” от ЗЗД и за тях се прилага тригодишната давност. ”

Сочи се, че „Понятието „периодични плащания” по смисъла на чл.111, б.”в” от ЗЗД се характеризира с повтарящи се задължения за предаване на пари или други заместими вещи, имащи единен правопораждащ факт, чиито падеж настъпва през предварително определени интервали от време, а размерите на плащанията са изначално определени или определяеми без да е необходимо периодите да са равни и плащанията да са еднакви. ”

Оспорва се сумата, в размер на 62.91 лева - представляващо незаплатена далекосъобщителна услуга, претендирана по повод сключен договор с мобилен оператор „Българска телекомуникационна компания“ ЕАД, като дължима от В. Г. К., тъй като липсва валидно сключен договор, същият не е бил надлежно уведомен за извършената цесия, на основание чл.99, ал.4 от ЗЗД, както и по другите съображения, изложени в настоящия отговор по искова молба.

Искането към съда е да отхвърли подадената искова молба за установяване на вземане на парична сума, като недоказана, необоснована и недължима, както по основание, така и по размер.

С депозирана по делото молба - становище от ищеца, същият е заявил, че ще се ползва от оспорения от особения представител на ответника документ, а именно договора от 10.07.2018 г. Във връзка с това, особения представител на ответника поддържа искането си за назначаване на съдебно-графологична експертиза.

АДВ. П.: Нямам възражения по доклада.

Съдът по доказателствата,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените от ищеца и приложени към исковата молба писмени доказателства.

Приема и прилага към настоящото дело, ЧГД № 3284/2021 г. по описа

на РС Пазарджик.

На основание чл. 193 ал. 1 от ГПК, открива производство по оспорване истинността на представения от ищеца Договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги с клиентски №17032782001/10.07.2018 г., в частта относно положените в същия договор подписи от ответникът В. Г. К..

На основание чл. 193 ал. 3 от ГПК указва на страните, че тежестта за доказване в конкретния случай е върху страната ответник.

Предвид откритото производство по чл. 193 от ГПК, съдът счита за основателно искането на ответната страна за допускане на поисканата съдебно- графологична експертиза по задачите поставени в писмения отговор, поради което, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА да бъде изслушано по делото съдебно- графологична експертиза, която да отговори на задачите поставени от адв. П. в отговора на исковата молба с вх. № 9778/12.05.2022 г. на стр. 2 долу и на стр.3 на същия.

НАЗНАЧАВА за вещо лице по делото Н.Н..

Възнаграждението на вещото лице, ще бъде определено от съда след представянето на справка -декларация и изплатено от бюджета на съда, предвид това, че ответникът се представлява от особен представител, по чието искане е допуснатата експертизата. За изслушване на допуснатата съдебно- графологична експертиза, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА делото и го НАСРОЧВА за 20.09.2022 г. в 13.30 часа за която дата и час ищецът уведомен по реда на чл.56, ал. 2 от ГПК. Уведомен особения представител на ответникът адв. П.. Да се призове вещото лице Н..

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 10.57 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____